

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொற்கள் முத்திரை

தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

ஜைனம் (ஓர் அறிமுகம்)

அன்பின் வழியாக உயிர்நிலை

ஜைன இளைஞர் மன்றம்

3, போக் சாலை,

சென்னை-17.

பதிப்புரை

மெய்ப் பொருள் காட்டி உயிர்கட்கு அரணுகித்
துக்கம் கெடுப்பது நூல்.

ஐஜன இளைஞர் மன்றத்தின் அறம்பரப்பும் முயற்சியில்
சிந்தாந்த வகுப்புகள் நடத்தவேண்டும் எனத் திட்டமிட்டபடி
முதன்முதலாகச் சென்னையில் நடக்கிறது. இதனையொட்டித் தமிழ்
எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் ஐஜனத்தின் அடிப்படையினைத்
தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் எளிய சிறு வெளியீடாக இப்புத்த
கம் வெளியிடப்படுகிறது.

இப்புத்தகத்தில் ஐஜனராகப் பிறந்தோர் அறிந்துகொள்ள
வேண்டிய விவரங்களும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்களும்,
சுருங்கக்கூறி விளங்கவைத்தல் என்ற அடிப்படையில், தொகுக்கப்
பட்டுள்ளன.

மன்றத்தின் பணிகளில் உதவும் பொருளாளர் திரு. பாபு
தரணிகுமார் அவர்களின் நன்கொடையைக் கொண்டு இந்நூல்
வெளியிடப்படுகிறது இந்நூல் அவரது தந்தையார் திரு. பாபு
நைனார் நினைவு வெளியீடாக வெளியிடப்படுகிறது. நன்கொடை
யாளருக்கும் இதனைத் தொகுத்து உதவிய பேரா. கனக. அஜித
தாஸ் அவர்களுக்கும் குறுகிய இடைவெளியில் புத்தகத்தை
அழகுற அச்சிட்டுத்தந்த தன்யகுமார் அச்சகத்தார்க்கும் மன்றம்
நன்றி கூறுகிறது.

முக்குடையான் தாள் வாழ்க!

ஐஜன இளைஞர் மன்றம்

இராயபுரம் பாபு கை
நினைவு வெளியீடு

இராயபுரம் பாபு கை

அச்சுதா வடலா அருகா சரணம்

அருந்தவக் கடலே அறிவா சரணம்

இச்சித் தவர்மனத் திருப்பாய் சரணம்

எழிலார் மதில்முன் றுடையாய் சரணம்

நச்சர வணை நிழ லானே சரணம்

நவை பல நீக்கிய நாதா சரணம்

பச்சை மலைமா தவனே சரணம்

பாரீச நாதா சரணம் சரணம்.

பாரீசநாதர்சரணப்பதிகம்

மூவா முதலா உலகம் ஒரு மூன்றும் ஏத்தத்
தாவாத இன்பம் தலையாயது தன்னின் எய்தி
ஓவாது நின்ற குணத்து ஒண்ணிதிச் செல்வ னென்ப
தேவாதி தேவ னவன்சேவடி சேர்தும் அன்றே.

— சீவக சிந்தாமணி

ஆதியா யுலகியல்பை யளித்தாய் நீயே

அருந்தவனா யறம்பகர்ந்த அறிவ னீயே

காதியா யிருவினையைக் கடிந்தாய் நீயே

கணமீரா றடியேத்துங் கடவு னீயே

போதியாய்ப் பொருளளவு மானாய் நீயே

பொறிவாயி லைந்தனித்த புனித னீயே

சேதியா நிலவுகுணச் செல்வ னீயே

ஸ்ரீ வர்த்த மானெனுந் தீர்த்த னீயே

— ஜீவசம் போதனை

“திங்கள் மும்மாரி பெய்க திருவறம் வளர்க செங்கோ
னன்கினி தரசனாள் க நாடெலாம் வினாக மற்று
மெங்குள வறத்தி னோரு மினிதூழி வாழ்க வெங்கள்
புங்கவன் பயந்த நன்னூல் புகழொடும் பொலிக மிக்கே”

— சீவக சிந்தாமணி

பதிப்புரை

மெய்ப் பொருள் காட்டி உயர்கட்கு அரணுகித்
துக்கம் கெடுப்பது நூல்.

ஐஜன இளைஞர் மன்றத்தின் அறம்பரப்பும் முயற்சியில் சிந்தாந்த வகுப்புகள் நடத்தவேண்டும் எனத் திட்டமிட்டபடி முதன்முதலாகச் சென்னையில் நடக்கிறது. இதனையொட்டித் தமிழ் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் ஐஜனத்தின் அடிப்படையினைத் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் எளிய சிறு வெளியீடாக இப்புத்தகம் வெளியிடப்படுகிறது.

இப்புத்தகத்தில் ஐஜனராகப் பிறந்தோர் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய விவரங்களும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்களும், சுருங்கக்கூறி விளங்கவைத்தல் என்ற அடிப்படையில், தொகுக்கப் பட்டுள்ளன.

மன்றத்தின் பணிகளில் உதவும் பொருளாளர் திரு. பாபு தரணிகுமார் அவர்களின் நன்கொடையைக் கொண்டு இந்நூல் வெளியிடப்படுகிறது இந்நூல் அவரது தந்தையார் திரு. பாபு நைனார் நினைவு வெளியீடாக வெளியிடப்படுகிறது. நன்கொடையாளருக்கும் இதனைத் தொகுத்து உதவிய பேரா. கனக. அஜித தாஸ் அவர்களுக்கும் குறுகிய இடைவெளியில் புத்தகத்தை அழகுற அச்சிட்டுத்தந்த தன்யகுமார் அச்சகத்தார்க்கும் மன்றம் நன்றி கூறுகிறது.

முக்குடையான் தாள் வாழ்க!

ஐஜன இளைஞர் மன்றம்

அச்சுதா வமலா அருகா சரணம்
 அருந்தவக் கடலே அறிவா சரணம்
 இச்சித் தவர்மனத் திருப்பாய் சரணம்
 எழிலார் மதில்முன் றுடையாய் சரணம்
 நச்சர வணை நிழ லானே சரணம்
 நவை பல நீக்கிய நாதா சரணம்
 பச்சை மலைமா தவனே சரணம்
 பாரீச நாதா சரணம் சரணம்.

பாரீசநாதர்சரணப்பதிகம்

மூவா முதலா உலகம் ஒரு மூன்றும் ஏத்தத்
 தாவாத இன்பம் தலையாயது தன்னின் எய்தி
 ஓவாது நின்ற குணத்து ஒண்ணிதிச் செல்வ னென்ப
 தேவாதி தேவ னவன்சேவடி சேர்தும் அன்றே.

— சீவக சிந்தாமணி

ஆதியா யுல்கியல்பை யளித்தாய் நீயே
 அருந்தவனா யறம்பகர்ந்த அறிவ னீயே
 காதியா யிருவினையைக் கடிந்தாய் நீயே
 கணமீரா றடியேத்துங் கடவு னீயே
 போதியாய்ப் பொருளளவு மானாய் நீயே
 பொறிவாயி லைந்தனித்த புனித னீயே
 சேதியா நிலவுகுணச் செல்வ னீயே
 ஸ்ரீ வர்த்த மானனெனுந் தீர்த்த னீயே

— ஜீவசம் போதனை

“திங்கள் மும்மாரி பெய்க திருவறம் வளர்க செங்கோ
 னன்கினி தரசனாள் க நாடெலாம் வினைக மற்று
 மெங்குள வறத்தி னோரு மினிதூழி வாழ்க வெங்கள்
 புங்கவன் பயந்த நன்னூல் புகழொடும் பொலிக மிக்கே”

— சீவக சிந்தாமணி

பஞ்ச மந்திரம்

நாம் நான்தோறும் பஞ்சபரமேஷ்டிகளை வணங்க வேண்டும். பஞ்ச என்பதற்கு ஐந்து என்று பொருள். பரமேஷ்டி என்பதற்கு உயர்நிலையில் உள்ளவர் என்பது பொருள். அருகர், சித்தர், ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், சாதுக்கள் ஆகியோர் பஞ்ச பரமேஷ்டிகள் ஆவர். பஞ்ச பரமேஷ்டிகளின் திருப்பெயர்களைக் கொண்டதே பஞ்ச மந்திரம். ஒருவன் இல்லற, துறவற நெறிகளைக் கைக்கொண்டு வீடு பெறுதலே மனித வாழ்க்கையின் நோக்க மாயிருக்க வேண்டும்; காட்சி நிலை (தர்சனீகன்) முதலான ஸ்ராவக நிலைகளில் முன்னேறி முறையே சாதுக்கள், உபாத்தியாயர், ஆசாரியர், அரகந்தர், சித்தர் பதவிகளை அடைய வேண்டி உள்ளாணர்ச்சியைத் தூண்டுவது பஞ்சமந்திரம். வீட்டுலகை நோக்கிப் பயணம் செய்வாருக்கு இம்மந்திரம் பெருந் துணையாய் அமைகிறது. அரகந்தர், முதலான ஐம்பதங்களும் வாழ்க்கையின் இரகசியத்தைப் பூரணமாக்குதலாற் 'மந்திரம்' எனப்படுகிறது.

'ணமோ அரகந்தாணம்

ணமோ சித்தாணம்

ணமோ ஆயீயாணம்

ணமோ உவஜ்ஜாயாணம்

ணமோ னோயேசவ்வ சாஹுணம்' என்பது

பஞ்சமந்திரமாகும். இதன் பொருள் :

'அருகரை வணங்குகிறேன்

சித்தரை வணங்குகிறேன்

ஆசாரியரை வணங்குகிறேன்

உவாத்தியாயரை வணங்குகிறேன்

எல்லா சாதுக்களையும் வணங்குகிறேன்'

இங்கு ஐவகைச் சிறந்தோரைக் குறித்து வணக்கம் செலுத்தப்படுவதால் பஞ்ச நமஸ்காரத்திற்கு ஐவர் வணக்கம்,

ஐம்பத மந்திரம், ஐம்பத அமிர்தம், ஐம்பதம், என்ற பெயர்களும் உண்டு. இங்கு அருகரை முதலில் கூறி வணங்குவதற்குக் காரணம், உயிரினங்கள் அனைத்தும் துன்பங்களைந்து உய்யும் வண்ணம் அவர் அறம் உரைத்ததால். வினையெலாங்கெடுத்து வீட்டுலகை அடைந்த சித்த ஜீவனைக் காண்பவர் எவருமில்ர். உடலுடையவர்கள் தான் அறம் போதிக்க முடியும். எனவே காதி வினையட்டுங்கெடுத்து முழுதுணர் ஞானம் (கேவலஞானம்) பெற்ற அருகனே விதிப்படி தருமம் போதிப்பதற்கு முழு உரிமையும் கடமையும் பெற்ற வராதலாற், 'ணமோ அரகந்தாணம்' என முதலில் கூறுகிறோம்.

ஐநர்

பிறவிக்குக் காரணமாக உள்ள வினைகளை முழுதுமாக நீக்கி வெற்றி கொள்பவனே 'ஜினன்' ஆவான். ஜினனை வழிபடுபவர் ஐநர் ஆவார். ஜினன் உரைத்த அறக்கொள்கைகளே ஜிநதர்மம் (அ) ஐநநெறி எனப்படும். ஐநநெறியினை வெற்றிமார்க்கம் என்றும் கூறலாம். ஐநநரைத் தமிழில் சமணர் என அழைப்பர். இது சாஸ்கிருதத்தில் 'ச்ரமண' என உள்ளது. இச்சொல்லுக்குப் பொருள் 'தன் முயற்சியானன்' என்பதாகும். அதாவது தன் னிடஞ் சேர்ந்த வினைகளைத் தானொருவனே முயற்சி செய்து நீக்கு பவன் சமணன் ஆவான்

ஐநரின் முக்கியக் கொள்கைகள்

நாம் கைக்கொண்டு ஒழுகும் வாழ்க்கை நெறியின் அடிப்படையில் இல்லறத்தார், துறவறத்தார் என இருவகைப்படுவர் ஐநனர். நாம் இங்கு இல்லறத்தார் கைக்கொண்டொழுக வேண்டிய நெறி களைப் பற்றி சிரிது பார்ப்போம். கொல்லாமை, பொய்யாமை, காமமின்மை, மிகுபொருள் விரும்பாமை, கள், ஊன், தேன் உண்ணாமை, இரவில் உண்ணாதிருத்தல் ஆகியன ஐநரின் முக்கியக்கொள்கைகளாகும். இவை தவிர ஆத்தி, அரசு, கல்லத்தி, பேயத்திக்காய் முதலானவற்றை ஐநனர் உண்ண மாட்டார். வடித்த நீரையே உபயோகிப்பர். நாள்தோறும் பஞ்ச மந்திரத்தை ஒதுவர்.

வழியாடு

அரகந்தர், சித்தர், ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், சாதுக்கள் எனப்படும் ஐவகைச் சிறந்தோரின் குணநலன்களை மனதில் எண்ணி பஞ்சமந்திரத்தைக் கூறி வழிபட வேண்டும். இந்த ஐவகைச் சிறந்தோருடன் ஜிநதருமம், ஜிநஸ்குதம், ஜிநசைத்யம், ஜிநசைத்யாலயம் ஆகிய நான்கும் சேர்ந்து நவதேவதைகள் எனப்

பெறும். மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த உயரிய இவ்வொன்பதும் நவ தேவதைகள் எனப்படும். இவற்றை ஜைநர் வழிபடுவர்.

நவதேவதைகள்—ஒரு விளக்கம்

1. அருகர் : காதி விளைகள் நான்கையும் நீக்கி உலகில் அமைந்துள்ள பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் அவை உள்ளவாறே அறியும் ஆற்றல் பெற்றவர். அறவுரை மண்டபத்தில் எழுந்தருளி உயிரினங்கள் துன்பங்களினின்றும் விடுபடும் வழியை அருளிச் செய்யும் அறவாழி அண்ணல். முனிவரர், ஆர்யகை, சிராவகர், சிராவகி எனும் நான்கு சங்கங்கட்கும் தலைவர்.

2. சீத்தர் : விளைகள் எல்லாவற்றையும் நீக்கி, எண் வகைச் சிறப்புகளைப் பெற்று மீண்டும் பிறவா நிலையை அடைந்த ஆன்மன்

3. ஆசார்யர் : விடுபேறு அடைவதற்குக் காரணமான எட்டு ஞான ஒழுக்கங்களையும் எட்டு தரிசன ஒழுக்கங்களையும் ஆறு புறத் தவங்களையும் ஆறு அகத்தவங்களையும் ஐவகை நடத்தை ஒழுக்கங்களையும், ஐம்பெருநோன்புகளையும் கைக்கொண்டொழுகி ஐந்து விரிய ஆசாரங்களைப் பெற்றவராய் பிறரையும் இந்தெறிகளிற் ஒழுகச் செய்பவர்.

4. உபாத்தியாயர் : ஜிநேஸ்வரனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட அறங்களைக்கூறும் பதினொரு அங்காகமங்களையும் பதினொன்று பூர்வங்களையும் இடைவிடாது பயில்பவரும் தம் மாணாக்கர்களுக்குக் கற்பித்தலையும் கடமையாகக் கொண்டவர் உபாத்தியாயர். ஞான ஒழுக்கம், தரிசன ஒழுக்கம், தவஒழுக்கம், மூவடக்கம், விரிய ஒழுக்கம் ஆகிய ஐந்து வகை ஒழுக்கங்களையும் உடையவர்.

5. சர்வசாதுக்கள் : பல்வகையான தவங்களையும், உபவாசங்களையும், பேசாதோன்பையும், மும்மணியையும் தரித்தவர்கள். ஆன்ம வளர்ச்சிக்கு தளர்விவாது முயற்சிப்பவர்.

6. ஜீநதருமம் : நால்வகைக் கதிகளில் ஏற்படும் துன்பங்களை அகற்றி நிலைபெறான மோட்ச இன்பத்தைத் தரக்கூடிய அருகமொழி (அருகனறம்)

7. ஜீநஸ்குதம் : ஜிநேஸ்வரனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட அறங்களைக் கொண்ட அங்காகமங்களும் பூர்வங்களும், பிற அற நூல்களும்.

8. ஜீநசைத்யம் : ஜிநேஸ்வரருடைய திருஉரு (படிமம்).

9. ஜீநசைத்யாலயம் : ஜிநேஸ்வரருடைய திருஉரு எழுந்தருளியுள்ள ஆலயம் (ஜிநலாயம்).

ஆக இந்த சிறப்பான ஒன்பதும் நவதேவைகள் எனப்படும்.

கடவுள்

விருப்பு வெறுப்பு அற்றவரும், முற்றும் அறிபவரும், உயிரினங்கள் உய்ய அறவுரை ஆற்றுபவரும் கடவுள் ஆவார். அருகர் அகாதிவினைகள் நான்கினைத் தவிர ஏனைய பிறவினைகளை அறவே ஒழித்தவர்.

சித்தர் வினைகள் அனைத்தையும் முழுதுமாக ஒழித்துப் பேரின்ப நிலையை எய்தியவர். இவர்கள் இருவரும் கடவுளரே.

இறைவனுக்கு எண்ணிறந்த பெயர்கள் உள்ளன. இறைவனின் 1008 திருநாமங்களை சகஸ்ரநாமம் என்கிறோம். பகவானுடைய திருப்பெயர்களை ஒதும்போதும் அப்பெயர்களில் பொதிந்துள்ள குணங்களை எண்ணவேண்டும். இதோ சில :

ஜினன்—வினையை வென்றவன், கேவலி—முழுதுணர் ஞானம் பெற்றவன், ஸர்வக்ஞன்—முற்றுமுணர்ந்தவன், அருகன்—பிறரால் தொழத்தக்க அருகதையுடையவன், அரிஹன்—வினைப்பகையை வென்றவன், வீதராகன்—ஆசையற்றவன், பகவான்—ஞானமுள்ளவன், பரமேஷ்டி—உயர்ந்த பதவியில் உள்ளவன், தீர்த்தங்கரன்—அறமுரைப்பவன், விமலன்—வினைமாசற்றவன், ஆப்தன்—உண்மையுரைப்பவன், சிவன்—முக்தியடைந்தவன், விஷ்ணு—கேவலஞானத்தினால் உலகமுழுதும் பரவியிருப்பவன், ஸ்ரீநிவாசன்—முக்தி எனும் லக்ஷ்மிக்கு இருப்பிடமானவன், சதாசிவன்—எப்போதும் வீட்டில்கிலிருப்பவன், விக்னவிநாயகன்—அந்தராய வினைகளை வென்றவன், முக்கண்ணன்—மூன்று காலங்களிலும் பொருள்களின் தன்மையை உள்ளவாறு அறிபவன். பிறந்த போதே மதி, ஸ்ருதி, அவதி எனும் மூன்று ஞானங்களையும் உடையவன், திருமூர்த்தி—பரமௌதாரிக திருவுடலுடைய அருகன், கணபதி—பன்விருகணங்கட்குத் தலைவன், நான்முகன்—அறவுரை மண்டபத்தில் (சமவசரணம்) தெய்வீக அதிசயத்தினால் நான்கு முகங்களுடன் கூடிய அருகன், பேராயிரக் கடவுள்—ஆயிரத்தெட்டு திருநாமங்களுடைய அருகன்.

ஒவ்வொருவரும் அருகன் திருநாமங்களை உச்சரிக்கும்போது அப்பெயர்களின் உட்கருத்துக்களை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இதனால் ஆன்மாவின் இயற்கைப் பண்புகள் விளக்கமாகத் தெரிகின்றன. அருகப் பெருமானுடைய ஆயிரத்தெட்டு திருப்பெயர்களை உச்சரித்தல் ஓர் ஆழ்ந்த சிந்தனையே.

நூல் (ஆகமம், சுருதம்)

அகாதிவினைகள் தவிர பிறவினைகள் அனைத்தையும் முற்று மொழித்த அருகப்பிரானுடைய திருவாய்மொழியிலிருந்து வெளியான அறவுரையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆசார்யர்களால் ஆக்கப்பட்டதே நூல் (அ) ஆகமம் (அ) சுருதம் எனப்படும். அருகப்பெருமான் அருளிச்செய்த அடங்களைக் கொண்ட நூல்களை நாம் பூஜிப்பதே சுருத பஞ்சமி விழா, ஜினவாணிபூஜை சரஸ்வதி பூஜை என அழைக்கப்படுகிறது. சுருதபக்தி என்பது ஆகமங்களைக் குறையறக் கற்று பிறர்க்கும் அதனை எடுத்துக்கூறுதல் ஆகும். அருகன் (ஆப்தன்), நூல் (ஆகமம்) குரு ஆகிய மூவரையும் நாம் வழிபடவேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

முனிவர்

வினைகள் வரும் வாயில்களாகிய ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, பத்துப் புறப்பற்றுதல்கள், பதினான்கு அகப்பற்றுதல்கள், ஆறு தொழில்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றரத் துறந்தவன் துறவி (அ) முனியாவான். முனிவரை குரு, சாது, ஆசிரியர், தவத்தோர், துறவி என்றும் அழைப்பர்.

மும்மணிகள்

நற்காட்சி, நல்லறிவு, நல்லொழுக்கம் ஆகிய இவை மூன்றும் மும்மணிகள் எனச் சூறிக் கெப்படுகின்றன. ஒவ்வொருவரும் அழியா பேரின்ப நிலையை எய்துவதற்கு இம்மூன்றும் இன்றியமையாதனவாகும்.

நற்காட்சி

வடமொழியில் இது சய்யக்தரிசனம் எனப்படும். இது பொருள்களின் இயற்கையாய் அமைந்த, அவற்றின் உண்மையான பண்புகளை அறிந்து நம்புதல் ஆகும். ஜீவன், அஜீவன் ஊற்று, கட்டு, செறிப்பு, உதிர்ப்பு, வீடு ஆகிய ஏழு தத்துவங்களைப் பிழையற உணர்ந்து நம்புவதே நற்காட்சியாகும். சுருங்கக்கூறின்

இத்தத்துவங்களையெல்லாம் எடுத்து அருளிய அருகப்பிரானையும் தத்துவங்களையெல்லாம் ஆகமங்களில் பொதிந்துள்ளயடியால் ஆகமத்தையும், ஆகமத்தில் உள்ளவற்றை அவற்றை அறியாத வர்க்கு எடுத்து ஒதும் குருக்களையும் திடமான சிந்தையுடன் நம்புவது நற்காட்சியாகும்.

ஐயம் இன்மை, அவா இன்மை, அருவகுப்பின்மை, மயக்க மின்மை, பிறர் குற்றம் பாராட்டாதிருத்தல், அறவழியிலிருந்து தவறியவரை மீண்டும் அறவழியிலேயே நிலைநிறுத்துதல், அறவோருடன் அன்புடன் அளவளாவுதல், அறத்தை விளக்குதல் ஆகிய எட்டு பண்புகள் நற்காட்சியுடையவரிடம் காணப்படும். மேலும் நற்காட்சியுடையவர் மும்முடங்களையும் எண் வகை மதங்களையும் நீக்கியவராவார்.

மும்முடங்களாவன :

உலகமுடம்—மலையின்மீதேறி கீழே விழுதல். தீயினுள் பாய்தல், ததி, கடல் இவற்றில் நீராடுதல் ஆகியன நல்வினையைத் தருமென்றும், மோட்சத்திற்குக் காரணமாகுமென்று நம்புதல் உலகமுடமாகும்.

தேவமுடம் : ஆசை, கோபம் முதலியவற்றைக் கொண்ட தேவதைகளை வணங்குதல் தேவமுடமாகும்.

பாஷண்டமுடம் : அருகப்பெருமானால் அருளிச் செய்யப்பட்ட நன்னெறியைக் கைக்கொள்ளாது திடுநெறியினைக் கொண்டொழுகும் போலித்துறவிகளை வணங்கி அவர் நல்லன அருளுவாரென நம்புதல்.

எண்மதங்கள் : அறிவு, சிறப்பு, குலம், ஜாதி, பலம், வித்தை, தவம், சரீரம், ஆகிய இந்த எட்டுவகையானவற்றைக் குறித்து செருக்கு கொள்ளாதவன் நற்காட்சி உடையவனாவான்.

ஒருவருக்கு நற்காட்சி இயற்கையாகவோ, அனுபவத்தினாலோ அல்லது அறநூல்களை ஒதுவதாலோ ஏற்படும்.

நற்காட்சியுடன்கூடிய நல்ஞானமும் நல்லொழுக்கமும் வீடு பேற்றினைத் தவருது நல்கும்.

நல்லறிவு (அ) நல்ஞானத்தை சம்யக்ஞானம் என்று வடமொழியில் கூறுவர். ஒருவர் உயிர் முதலான ஆறு பொருள்

களின் தன்மையை அவை உள்ளபடியே உணர்ந்து கொண்டால் அவர் சம்யக்ஞானம் பெற்றவராவார்.

நல்ஞானத்தை நாம் ஐவகைகளிற் பெறலாம்.

1. மதிஞானம் : பொறியறிவு - ஐம்பொறிகளாற் பெறப்படும் அறிவு. ஐம்பொறிகளால் பெறப்படும் அறிவு குறைந்த அளவினதாம்.

2. ஸ்துதஞானம் : நூலறிவு(அ)கேள்வியறிவு: பொறிகளாற் பெறப்பட்ட அறிவை ஞானிகளின் அறவுரையைக் கேட்டும், ஆகமங்களை ஓதியும் பெருக்கிக் கொள்வதே ஸ்துதஞானம் ஆகும்.

அருகப் பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய அறவுரைகளைப் பின் வந்த மாமுனிவர்கள் ஆகமங்களாக (வேதங்களாக) நூல் வடிவில் செய்தருளிஞர்கள். அவை பிரதமானுயோகம், கரணனுயோகம், சரணனுயோகம், திரவ்யானுயோகம் என நான்கு வகைப்படும். இவை நான்குமே சதுர் வேதங்களாம்.

அ. பிரதமானுயோகம்: அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கினையும் சிறப்புற பெற்றவர்களின் வரலாற்றினை எடுத்துக் கூறுவது. (தீர்த்தங்கரர்களின் திருவரலாறு)

ஆ. கரணனுயோகம் : உலக அமைப்பும், ஏறுகாலம் இறங்குகாலம் (உத்சர்ப்பிணி-அவசர்ப்பிணி) எனும் காலப் பிரிவுகளையும், தேவ, மனித, விலங்கு நரகர் எனும் நான்கு கதிகளையும் கூறுவது.

இ. சரணனுயோகம்: இல்லறத்தார் துறவறத்தாருடைய ஒழுக்கங்களைக் கூறும் நூல்கள்.

ஈ. திரவ்யானுயோகம்: உயிர் முதலான பொருள்களையும், புண்ணிய பாபங்களையும், பந்தம், மோட்சம் முதலியனபற்றியும் கூறும் நூல்.

3. அவதிஞானம்: ஐம்பொறிகளின் உதவியின்றி ஆன்மாவினால் கால, எல்லைவரையறைக்குட்பட்டு பிறவற்றைப் பற்றி ஓரளவிற்கு அறிதல்.

4. மனப்பர்யஞானம்: இதுவும் அவதிஞானம் போன்று ஐம்பொறிகளின் உதவியின்றி ஆன்மாவினால் பெறப்படும் நேரடி அறிவு. இது கால, எல்லை வரையறையுடன் பிறர் எண்ணும் எண்ணங்களை அறிதலாகும்.

5. கேவலஞானம் : பேரண்டத்தின் அனைத்துக் கூறுகளையும் மாறுபாடின்றி, அவற்றின் இறந்தகால, நிகழ்கால, எதிர்கால மாறுதல்களை உள்ளவை உள்ளவாறே முழுதுமாக அறியும் அறிவு முழுதுணர்ஞானம் எனப்படும். கேவலஞானம் ஐம்பொறிகள், மனம் இவற்றின் ஈடுபாடின்றி ஆன்மாவின் நேரடியாகப் பெறப்படுவது ஆகும்.

நல்லொழுக்கம்

நல்லொழுக்கத்தை சம்யக் சாரித்திரம் எனவும் கூறலாம். வினைகள் தன்னைவந்துசேராது தடுத்து, தங்கிய வினைகளை நீக்கி அதற்கேற்ற அறவுழியில் நடப்பதே நல்லொழுக்கமாகும். இல்லற நெறியிலுள்ளோர் பிறவாப்பேரின்ப நிலையை அடைய அணு விரதம், மகாவிரதம் எனும் இருபெரும் பிரிவு ஒழுக்க நெறிகளைப் பின்பற்றியொழுகவேண்டும்.

விரதங்கள்

கொல்லாமை, பொய்யாமை, கள்ளாமை, பிறவியில் விழையாமை, பொருள் விரும்பாமை எனும் ஐவகை ஒழுக்க முறைகள் ஜைனர் ஒவ்வொருவரும் கைக்கொள்ளவேண்டிய அடிப்படைவிரதங்களாகும். இவற்றை மனம், மொழி, மெய் ஆகிய எல்லாவற்றினும் கடைப்பிடித்து முழுமையாக ஒழுகும் போது இவ்விரதங்கள் மகாவிரதங்கள் எனப்படும். மகாவிரதங் களை மாமுனிவர்கள் கடைப்பிடித்து ஒழுகி நோற்பார். ஆனால் இல்லறத்தில் உள்ளவர்கள் இந்த ஐந்து நல்லொழுக்கங்களை முழுமையாக அனுசரிக்க இயலாது. தத்தம் சக்திக்கு ஏற்றவாறு இவ்விரதங்களை ஏற்று ஒழுகும் போது இந்த ஐந்து வகையான விரதங்கள் அணுவிரதங்கள் எனப்படும். அணுவிரதங்களே இல்லறத்தார் விரதங்கள் எனப்படும்.

இல்லறத்தார்விரதங்கள்

கொல்லாமை, பொய்யாமை, கள்ளாமை, பிறவியில் விழையாமை, பொருள் விரும்பாமை ஆகியவற்றோடு இல்லறத் தார் ஒவ்வொருவரும் கள், ஊன், தேன் ஆகிய மூன்றையும் ஒருக்காலும் உண்ணவே கூடாது. அணுவிரதங்கள் ஐந்தும், கள், ஊன், தேன் உண்ணாமை ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்து எட்டு மூலகுணங்கள் எனப்படும். இவை தவறாமல் பின்பற்றத் தக்க தென்பதால் மூலகுணங்கள் எனப்படுகின்றன.

அணுவிரதத்தை இல்லறத்தார் கடைப்பிடித்து சிறப்பாக ஒழுக மூன்று குணவிரதங்களும் நான்கு சிட்சா விரதங்களும் உதவுகின்றன.

குணவிரதங்கள்

1. தீசைவிரதம்: இதைத் தீசை வரையறை என்றும் கூறலாம். பத்துத்திக்குகளிலும் இவ்வளவு தூரத்திற்குமேல் இறக்கும் வரையில் செல்வதில்லை என எல்லை வரையறை செய்துகொண்டு ஒழுகுதல். இதனால் அந்த எல்லை வரையறைக்குமேல் ஒருவர் செல்லாதிருப்பதால் அணுவிரதங்களைத் தரித்து ஒழுகுபவர் அவ்விடத்தில் மகாவிரதங்களைத் தரித்து ஒழுகுபவருக்கு இணையாக விளங்குகிறார்.

2. பொருளிலாச் செயல்களை விடும் விரதம்: இதை அனர்த்த தண்ட விரதம் என்பர். இது ஐவகைப்படும்.

a. தீயச் சீந்தை (அபத்யானம்): பிறருக்குக் கெடுதலை விளைவிக்க வேண்டுமெனச் சிந்தித்தல்.

b. தீயன உரைத்தல் (பாபோபதேசம்): கொலைக்குக் காரணமான உரைகளை உரைத்தல்.

c. பயனில் செய்தல் (பிரமாதசர்யம்): யாதொரு பயனையும் தராத செயல்களைச் செய்தல். பயன் ஒன்றுமில்லாது மரத்தை வெட்டுவது, செடியை சிதைப்பது. துரும்பைக் கிள்ளி யெறிவது, நிலத்தைக் கிளறுவது, நெருப்பெரிப்பது, போன்றவை.

d. வதையோம்புதல்: (ஹிம்சாதானம்) பிறவற்றின் கொலை (அ) வதைக்குக் காரணமான சாதனங்களை (மண்வெட்டி, அரிவாள், நெருப்பு, சீப்பு, சுர்க்கொல்லி முதலியன) அளித்தல் வதையோம்புதலாகும்.

e. தீச்சாத்திரம் தீண்டல்: (துஸ்ஸுருதி) தீயினங்கள் வந்தடைவதற்கேதுவாகிய நூல்களைப்படித்தல். கேட்டல், சிந்தித்தல் முதலியன தீச்சாத்திரம் தீண்டலாகும். இவ்வாறு மேற்கண்ட ஐந்துவகையான பொருளற்ற செயல்களை விடுதல் அனர்த்த தண்ட விரதமாகும்.

3. நுகர்வு வரையறை விரதம்: இது உத்ர குணத்தின் மூன்றாவது வகையாகும். இதுவே போகோபபோக பரிமாண விரதம் எனப்படும். ஒருமுறை மட்டுமே உபயோகப்படும் உணவு, சந்தனம், தாம்பூலம் முதலியன போகப்பொருள் எனப்படும். பலமுறை உபயோகிக்கப்படும் ஆபரணம், கட்டில், ஆடை, முதலானவை உபயோகப்பெறும்பொருள்கள் ஆகும். இந்த இரு வகை

யான பொருட்களையும் குறிப்பிட்ட அளவிற்குமட்டுமே நுகர வேண்டும். (பயன்படுத்தவேண்டும்) என வரையறை செய்து கொள்வது போக உபபோக பரிமாண விரதத்தின் நோக்கமாகும். சீட்சா விரதங்கள் இவை நான்கு வகையினதாம்.

1. தேச விரதம்: இறக்கும் வரையில் பின்பற்ற ஏற்றுக் கொண்ட திசைவிரத எல்லையினுள்ளேயும் ஒரிடத்திற்கு வெளியே குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் செல்வதில்லை என வரையறை செய்துகொள்வது.

2. சாமாயிக விரதம்: மனம், மொழி, மெய் இவற்றால் வரும் வினைகளைத் தடுத்து நிறுத்த ஆன்ம சிந்தனை செய்தல் இதை காலை, பகல், மாலை ஆகிய நேரங்களில் செய்யலாம் குறைந்த அளவாக நாற்பத்தெட்டு நிமிட நேரத்திற்கு அமைதியான சூழ்நிலையில் இதனைச் செய்து முடித்தல் வேண்டும். எல்லா உயிர்களும் தம்முடையது போன்றவையே என்றும், அறிந்தோ அறியாமலோ நம்மால் செய்யப்பட்ட குற்றங்களுக்கு இரங்கியும், அவை போன்ற குற்றங்களை மீண்டும் செய்ய இடங்கொடுப்பதில்லை என உறுதி பூண்டும், பஞ்ச பரமேஷ்டிகளின் பண்பு நலன்களை எண்ணியும் சாமாயிக விரதத்தை ஒருவர் கைக்கொண்டு ஒழுகலாம்.

3. போசத உபவாசவிரதம் (அ) தொடர் உண்ணாநோன்பு சதுர்த்தசி, அட்டமி, பெளர்ணமி ஆகிய குறிப்பிட்ட நாட்களில் உண்பன, பருகுவன, தின்பன, நக்குவன ஆகிய நால்வகை உணவையும் முழுதுமாகவோ அல்லது குறைத்துக்கொண்டு வரையறை செய்து கொள்வது, இவ்விரதத்தின் நோக்கமாகும். குறிப்பிட்ட இந்நாட்களின் முன்னாளும் பின்னாளும் ஒருவேளை உணவு மட்டும் கொண்டு சதுர்த்தசி, அட்டமியன்று முழுதுமாக உணவை விவக்குவது இவ்விரதமாகும்.

4. வையாவிருத்தியம் (அ) அதிதீசம்விபாகம் தாயோர் ஒம்பல், நல்லுணவு, பிணி நீக்குமருந்து, அடைக்கலம், கல்வி ஆகிய நான்கினையும் தாயோருக்குக் கொண்டவாக அளிப்பது அதிதீசம்விபாகம் ஆகும். துறவினைப் பக்திவுடன் எதிர் கொண்டழைத்து உயர்ந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்து, கால்களைக் கழுவி தாய்மை செய்து, அர்ச்சித்து, வணங்கி, மனம், மொழி, உடல் ஆகியவற்றைத் தாய்மையாகக் கொண்டு தாய்மையான உணவை அளிக்கவேண்டும்.

மற்றொரு வகையில் விரதங்கள் இயமவிரதங்கள், நியம விரதங்கள் என இருவகைப்படும். வாழ்நாள்முழுதும் பின்பற்றத்தக்கது இமயவிரதம் எனவும், குறிப்பிட்ட காலவரைக்குள் பின்பற்றத்தக்கது நியமவிரதம் எனவும் குறிக்கப்பெறும்.

இந்நெறிகளை அடிப்படைப் பண்புகள் மாறாமல் ஒவ்வொரு இல்லறத்தாரும் கைக்கொண்டு ஒழுகவேண்டும். இல்லறத்தானுடைய பதினொரு வளர்ச்சி நிலைகள்

ஒருவன் இல்லற நெறியினை மேற்கொண்டு ஒழுகிய போதும் அவனுடைய குறிக்கோள் துறவறநெறியை முடிவில் கைக்கொண்டு வீடுபேறு அடைதல் வேண்டும் என்பதாக இருத்தல் வேண்டும். ஒருவனுடைய வாழ்க்கையின் தத்துவமும் இதுவே. இல்லறத்திவிருப்பவன் துறவறத்தைக் கைக்கொள்ளும் முகமாக பலநிலைகளைக் கடக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த நிலைகளில் அவன் துறவற நெறிக்குரிய பலப்பல பயிற்சிகளைப் பெறுகிறான், அந்நிலைகளின் எண்ணிக்கை பதினொருகும். அவை முறையே;

1. தீர்சனிகள்: (காட்சி நிலையினன்) விரதங்களைக் கைக்கொள்ளாவிடினும் நற்காட்சியை உடையவன். இவன் முதல் நிலை (அ) காட்சிநிலை (ஸ்ராவகன்) இல்லறத்தான் ஆவான்.

2. வீரதிகள்: நற்காட்சியுடனும் அணுவிரதம், குணவிரதம், சிட்சா விரதம் ஆகியவற்றைக் கைக்கொண்டு ஒழுகுபவன்.

3. சாமாயிகள்: காலை, பகல், மாலை வேளைகளிற் ஆன்ம சிந்தனை செய்பவன்.

4. போசதஉபவாசன்: அட்டமி, சதுர்த்தசி, பெளர்ணமி நாட்களில் உண்ணா நோன்பினை மேற்கொள்பவன். மேலும் இந்நாட்களின் முன்னாலும் பின்னாலும் ஒருவேளை உணவைமட்டும் உட்கொள்பவன்.

5. ஸர்ச்சித்தவீரதன்: நன்றாகப் பழுக்காத பச்சைக் கனிகளைப் புசியாதவன். வெற்றிலை போன்ற இலைகளையும் உண்ணாதவன்.

6. இராத்திரி அபுக்தன்: இரவில் நான்குவித உணவுகளையும் உண்ணாதவன் பகலில் உடலுறவுகொள்ளாதவன்;

7. பிரம்மசர்யன்: பெண்ணாசையைத் துறந்தவன்.

8. அநாரம்பன்: உழவு முதலான எல்லாத் தொழில் களையும் விட்டவன்

9. அபரிக்கீரகன்: உறவுகளையும், பொருள் உரிமைகளையும் விடுபவன்.

10. அனறுமதன்: ஆன்ம முன்னேற்றத்திற்குத் தவா விவகாரங்கள் எதிலும் உடன்படாதவன்.

11. உத்திஷ்ட பிண்டத் தியாகி: வீடு முதலிய பற்றுதல்களை விட்டு முனிவரிடம் துறவறத்தைக் கைக்கொண்டு பாரணையுடன் தவம் செய்பவன். உத்திஷ்ட பிண்டத்தியாகி இருவகைப் படுவர்.

1. கல்லகன்: சிறிய துண்டுத்துணியை அணிந்தவர். செல்லும் வழியில் சிற்றுயிர்களை அவற்றிற்குத்துன்ப மேற்படா வண்ணம் ஆற்றவேண்டிக் கையில் மயிற் பிஞ்சமும், கை, கால் சுத்தஞ் செய்வதற்காகக் கமண்டலமும் உள்ளவர். கேசத்தைக் கத்திரியினாலோ, கத்தியினாலோ நீக்கிக்கொள்வர். கீழே அமர்ந்து பாத்திரத்தில் உண்பவர்.

2. ஐலகன்: கோவணம் மட்டும் அணிந்திருப்பார். மயிற் பிஞ்சமும் கமண்டலமும் வைத்திருப்பார். கேசத்தைக் கைகளினால் நீக்கிக்கொள்வார். பாத்திரமேதுமின்றி கைகளிற் தானமேற்று உண்பார். வெற்றுத் தரையில் படுத்துறங்குவார்.

ஐயம்

ஐயம் ஒவ்வொருவரும் ஐயம், நியானம் ஆகியவற்றை நாள்தோறும் கருத்துடன் செய்யவேண்டும். இவ்வறத்தானுக்குத் தான் செய்யும் பல தொழில்களைத் தானே செய்வதாலும், பிறரைக்கொண்டு செய்வதாலும் அல்லது பிறர் செய்வதை ஆமோதிப்பதாலும் வினைகள் வந்தடைவன்றன. இதனைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு ஐயமும் நியானமும் உதவிபுரிகின்றன.

பஞ்ச பரமேட்டிகளை எண்ணி பஞ்ச மந்திரத்தைக் கருத்துடன் குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் (அ) குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை வரையில் உச்சரிப்பது ஐயமாகும். பஞ்ச மந்திரத்தை பிழையின்றி உச்சரிக்க வேண்டும். உதடசையும்படி மெதுவாகவோ அல்லது மனதிலேயே உச்சரிக்கலாம்.

ஐயம் செய்யவேண்டிய எண்ணிக்கை நேரம், காலம், நாள் இவற்றைப் பொறுத்தும் அவரவர் சக்தியைப் பொறுத்தும் அமையலாம். பொன், வெள்ளி, முத்து, பவழம், ஸ்படிகம் நூல் ஆகியவற்றால் ஆன மணிகளைக்கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட ஜெப மாலை ஏதாவது ஒன்றினால் ஜெபம் செய்யலாம். கைவிரல் மடிப்புக் கோடுகளையும் உபயோகிப்பர் சிலர். ஜெபமாலை 108 மணிகள் 4 மணிகள் (அ) 27 மணிகள் கொண்டும், இவற்றைத்தவிர

மூன்று மணிகள் பிரத்தியோகமாய் முடியப்பட்டிருக்கும். இம் மூன்று மணிகள் மும்மணிகளாகிய நற்காட்சி, நக்ஞானம், நல்லொழுக்கத்தினைக் குறிப்பவை. 108 மணிகள் பஞ்ச பரமேஷ்டிகளின் 108 குணங்களைக் குறிக்கின்றன. அவை, அரஹந்தர்களின் 12 குணங்களும் சித்தர்களின் 6 ம், ஆசாரியர்களின் 36 ம், உவாத்தியாயர்களின் 25 ம் சாதுக்களின் 27 ம் சேர்ந்து 108 ஆகும்.

108 மணிகளால் ஆன ஜபமாலையால் 1 ஜபமும் 57 ஆனால் 1 ஜபமும் செய்யலாம்.

ஜபம் செய்யும் முறை

பஞ்ச நமஸ்கார மந்திரத்தை மிகுந்த பக்தியுடன் கருத்துடன் கூறி ஜபமாலையில் ஒவ்வொரு மணிக்கும் ஒருமுறை கூறவேண்டும். மந்திரத்தைக் கீழ்க்காணும் ஏதாவது முறையில் உச்சரித்து ஜபம் செய்யலாம்.

முறை 1 ணமோ அரகந்தாணம்
 ணமோ சித்தாணம்
 ணமோ ஆபிரியாணம்
 ணமோ உவஜ்ஜாயாணம்
 ணமோ லோயே ஸவ்வஸாஹுணம்

முறை 2 ஒம் ணமோ அஸிஆஉஸா
 ஒம் ணமோ அஸிஆஉஸா
 ஒம் ணமோ அஸிஆஉஸா
 ஒம் ணமோ அஸிஆஉஸா
 ஒம் ணமோ அஸிஆஉஸா

முறை 3 ஒம் ஒம் ஒம் ஒம் ஒம்.

நமக்கு அமையும் சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு மேற் கூண்டள்ள ஏதேனும் ஒரு முறையைக் கைக்கொண்டு காலி, பகல், மாலை, இரவு நேரங்களிற் ஜபம் செய்யலாம்.

தியானம்

சிந்தனையை ஒருமுகப்படுத்துவதே தியானமாகும். அதாவது ஆன்ம முன்னேற்றத்திற்கு உகந்த பொருள் ஏதேனும் ஒன்றைக் குறித்து சிந்தித்தல் தியானம் எனப்படும். தியானம் நான்கு வகைப்படும். அவை :

1. ஆர்த்தத்தியானம் 2. ரௌத்திரத்தியானம் 3. தர்மத்தியானம் 4. சுக்லத்தியானம்.

ஆர்த்தத்தியானமாகும். தனக்கு விருப்பமான பொருள்கள் அழியும்போதோ அல்லது தன்னை விட்டுப் பிரியும்போதோ, அவை எப்போது கிடும் எனச் சிந்தித்தல் அல்லது தனக்குப் பிரியமில்லாப் பொருள்கள், தன்னிடம் நேசமில்லாதவர் உயர் நிலையை அடையும்போது அவை எப்போது அழிந்தொழியும் எனச்சிந்தித்தல், வியாதியின் கொடுமையை எண்ணிச்சிந்தித்தல், மறுபவத்தில் நல்வாழ்க்கை அமையவேண்டுமென இப்பிறவியை வேதனையுடன் நோக்குதல் முதலானவை ஆர்த்தத்தியானமாகும்.

ரௌத்திரத் தியானம் : இது கெட்ட ஆசையினால் ஏற்படும் சிந்தனையாகும். கொலைசெய்ய விரும்புதல், கொலைச்சம்பந்தமான அனைத்திலும் பங்குகொண்டு இன்புறுதல், பொய், திருடு முதலிய வற்றில் நாட்டங்கொண்டு அது குறித்துச் சிந்தித்தல்—பொருட் பற்றுக்களைக் குறித்து மனதைச் செலுத்துதல் ரௌத்திரத் தியானமாகும்.

தர்மத் தியானம் : ஜிநேஸ்வரனால் அருளிச்செய்யப்பட்ட அருளுரையைக் குறித்துச் சிந்தித்தல், நான்கு கதிகளிலும் ஓர் உயிருக்கு ஏற்படும் அபாயங்கள் பலவற்றையும் எண்ணுதல், சுகத்திற்கும் காரணமான வினைகளைப்பற்றி எண்ணுதல், உலக அமைப்பைக் குறித்துச் சிந்தித்தல் ஆகியன தர்மத் தியானமாகும்.

சுக்லத்தியானம் : தியானங்களுள் தலைசிறந்தது சுக்லத்தியானமாகும். இது முழுதும் ஆன்மனைப் பற்றிய சிந்தனையாகும். இதனைப் பிறவா நிலையினை எய்த இருக்கும் மாமுனிகள் கைக்கொள்வர். அவர்கட்கே இது அமையும்.

இவ்வறத்தாரின் காலைக் கடமைகள்

அதிகாலையில் படுக்கையின் வலப்புறமாக எழுந்து, கிழக்கு முகமாக உட்கார்ந்து ஜிநகப்ரபாதம் கூறவேண்டும். பின்னர் பஞ்சமந்திரத்தைக் கூறி ஜபம் செய்யவேண்டும். ஜினாலயத் திற்கு செல்லும் வசதி இருப்பின் ஜினாலயஞ் சென்று வழிபட வேண்டும். ஆன்ம சிந்தனைக்கு (சாமாயிகத்திற்கு) உந்த நேரம் அதிகாலைப் பொழுதாகும். துறவைகக் கைக்கொள்வது இக் காலத்தின் தன்மையால் அரிதாக இருப்பினும் ஜிநேஸ்வரனால் அருளிச்செய்யப்பட்ட வழியில் இவ்வறத்தை ஈடத்தச் செல்வேன் என உறுதி கொள்ளவேண்டும்;

காலை நீராடியபின்னர், நெற்றி, இருகரங்கள், மார்பு இவற்றில் சந்தனமிட்டு, தூய்மையான ஆடையை உடுத்தி ஜிநேஸ்வரரின் பிரதிபிம்பம் (அ) ஒவியரூபத்தின்முன் விளக்கேற்றி, நறுமணப் புகையை வைக்கவேண்டும். முழு அரிசி மணிகளைக் கழுவி எடுத்துக்கொண்டு, பகவந்தனின் முன்னர் ஒரு மனைப்பலகையின் மீதோ (அ) தட்டிலோ அருகர், சித்தர் ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், சர்வசாதுக்கள் என ஒதியவ நே புஞ்சம் வைத்தல் வேண்டும். இதனை மையத்தில் ஒருகுவியல் வைத்து (அருகர்) அதற்கு மேல்புறம் (சித்தர்), வலப்புறமும் ஆசாரியர்), கீழ்ப்புறமும் (உபாத்தியாயர்), இடப்புறமும் சர்வசாதுக்கள்) வைக்கவேண்டும். மலரோ, பழமோ, ஏலம், இவ்வங்கம் போன்ற பொருட்கள் கிடைத்தால் அவற்றையும் பகவானுடைய பதுமைக்கு முன்னர் வைத்து வணங்கலாம். இவ்வாறு வணங்கும்போது பஞ்ச பரமேட்டிகளின் பண்புகளை நினைவில் இருத்தவேண்டும். இவ்வையனில் நாம் செய்யும் அனைத்தும் வெற்றுச் சடங்குகளாகவே ஆகும் என்பது தெளிவான ஒன்றாகும்.

ஆகம நூல்கள் முன்னர் பிரதமம், கரணம், சரணம், த்ரவ்யம் எனக் கூறிக்கொண்டு பூறையே நான்கு புஞ்சங்கள்வைக்க வேண்டும்.

குருவின் முன்னர் நற்காட்சி, நல்ஞானம், நல்லொழுக்கம் எனக்கூறி மூன்று புஞ்சங்கள் வைக்கவேண்டும். இதற்குப் பின்னர் பகவானைப்போற்றித் துதித்து சாஷ்டாங்க வணக்கம் செய்தல்வேண்டும். அதாவது இருகால்கள், இருகைகள், மார்பு, தலை, இருகண்கள் நிலத்தில் பரவுமாறு வீழ்ந்து வணங்க வேண்டும். அறுபத்து மூன்று மகாபுருடர்களின் திருவரலாற்றினை (ஸ்ரீபுராணம்) நோததிற்குத் தகுந்தவாறு ஒவ்வொருநாளும் ஓதவேண்டும்.

ஜினாலயவசதி இல்லாதோர் இல்லத்திலேயே ஜினாலயத்தில் செய்யக்கூடிய பெரும்பாலான பக்திகளைச் செய்ய முடியும்.

ஜினாலயத்தில்

முன்கண்டவாறு இல்லத்தில் ஒருவர் பஞ்சபரமேட்டிகளைப் பணிந்த பின்னர் ஜினாலயத்திற்கு தூய அரிசி முதலான அருச் சனைப் பொருட்களை (சக்திக்கேற்றவாறு) கையிலேந்தி மனவசன காய சத்தியுடன் செல்லவேண்டும். ஜினாலய வாயிற்படி அருகே, ஜிநேஸ்வரனை வழிபட 'வழி-ஆகுக' எனப் பணிந்து கூறிநுழைந்து,

மானத்தம்பத்தை நோக்கிச் சிரம்தாழ்த்தி வணங்கவேண்டும் நான்கு திக்குகளிலும் மும்முன்று ஆவர்த்தனைகளுடன் (இருகரங்களையும் கூப்பி மூன்று தரம் வலமுறையாகச் சுற்றுதல் ஆவர்த்தனையாகும்) ஜினாலயத்தை மூன்று முறை வலம் வரவேண்டும். ஜினப்பிப்பத்தின் வலப்டக்கமாக நின்று, துதிபடி, சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து பணியவேண்டும். ஏற்கனவே பார்த்தமாதிரி புஞ்சம் வைக்கவேண்டும். அர்ச்சனைப் பொருட்களாலும் நாம் பகவானை ஆராதிக்கலாம். பகவந்தனை வணங்கியபின்னர் எதிர் முகமாகவே நாம் வெளிவரவேண்டும்.

அஷ்டவிதார்ச்சனை : எண்வகைப் போற்றல் என்பதும் இதுவே. இது அருகனைப்போலதாம் தெய்விகத் தன்மையடைய வேண்டிய வைராக்கிய பாவனையால் எண்வகைப் பொருட்களால் செய்யப்படுவது. எண்வகைப் பொருட்களும் பொருள் உடையன வாம்.

1. தூயநீர் (ஜலம்)-வினைமாகபோக்குதற்கு
2. சந்தனம்-பிறவித்தாபம் போக்குதற்கு
3. அட்சதை (உடையா முழு அரிசிமணிகள்)-அழியா முக்திப்பேற்றிற்கு
4. புட்பம்-காமனை வெல்லுதற்கு
5. சரு - நைவேத்தியம் - அநசநம் ஆவமோதரியம் முதலிய விரதங்களால் பசிவேட்கையைப் போக்குதற்கு
6. தூபம் - வினைகளை எரித்ததற்கு
7. தீபம் - கேவலஞான ஒளியடைதற்கு
8. பலம் - மோட்சபலம் பெறுதற்கு அறிகுறிகளாகச் செய்யப் படுவதாகும். இவை கடவுள் முன்னர் தாரை வார்த்துத் தத்தம் செய்யப்படுதலாற் 'நிர்மாலியப் பொருட்கள்' எனப்படும். இவற்றை எவரும் உபயோகிக்கக்கூடாது. திருவிழா எடுப்பது பகவான் ஸ்ரீவிகாரஞ் செய்து அறமா மழை பொழிந்ததைக் குறிப்பிடவேயாகும்.

இவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் அருகப்பெருமானை முன்வழிகாட்டியாகக்கொண்டு தன்னுடைய ஆன்மன் உயரிய நிலையை அடைய-இயற்கைத்தன்மையடைய-முயலவேண்டும்.

இல்லறத்தாரின் நாட்கடமைகள்

ஒவ்வொரு இல்லறத்தாரும் நாள்தோறும் காலை எழுந்த உடல் பகவானை ஓர் எடுத்துக்காட்டாக மனதில் இருத்திச் செய்ய

வேண்டிய கடமைகளைப் பார்த்தோம். இவை தவிர நாம் பின்பற்றவேண்டிய பிற நெறிமுறைகளைப் பற்றி பார்ப்போம்.

1. தேவ பூஜை : முன்னரேயே இது குறித்துப் பார்த்தோம்.

2. பெரியோர் வணக்கம்: (குருபாஸ்தி) பெரியோர்களைக் கண்டவுடன் எழுந்து வணக்கி மரியாதை தெரிவிக்கவேண்டும். அவர் செல்லும்போது மரியாதை நிமித்தமாகப் பின்தொடரவேண்டும். அவர் முகினர் எதிர்வார்த்தைக் கூறுதிருக்கவேண்டும். அவருக்குத் தண்ணீர் விறைவரை தொண்டு புரிதல் வேண்டும்.

3. செந்நாலோதல் (ஸ்வாந்யாயம்) அருகப்பெருமான் அருளிச் செய்த அறங்களைக்கூறும் நூல்களை வாசித்தல், அதுகுறித்து சிந்தித்தல், பிறருக்கு அதனை எடுத்துக்கூறுதல், அதுகுறித்து பிறரிடம் ஐயந்தெளிதல்.

4. ஐம்புலனடக்கமும் உயிரோம்புதலும் (ஸம்யமம்) தன் சக்திக்கேற்றவாறு விரதங்களைக் கைக்கொண்டொழுகுதல், எடுத்துக்காட்டாக இந்த நாளில் நெய், பால், தயிர் அல்லது உண்ணும் பிற பொருட்களைத் தவிர்ப்பேன் என நியமம் செய்தல், பிற உயிர்களிடம் அன்புகொண்டு ஒம்புதல்.

5. தவம்: காலை, மாலை (அ) ஓய்ந்த நேரங்களில் சாமாயிகம் (ஆன்ம சிந்தனை) முதலியவற்றைச் செய்தல் வேண்டும்; நேரம் அமைவதற்கேற்ப 1 ஜெபம் எனப் பலமுறை செய்யலாம்

6. கொடை (தானம்) எந்தவகையிலேனும் பிறர்க்கு உதவும் வகையில் (மறவழி நீங்கிய செயலுக்கு) ஆண்மம் முதலானவற்றை கொடுக்கவேண்டும்.

ஜினாலயத்தில் செய்யக்கூடாதன

ஜினாலயத்தில் எக்காலத்திலும் எக்காரணத்தை முகினிடும் சிரித்து விளையாடவோ, சேட்டைகள் செய்யவோ, அறமல்லாப் பிற கதைகளைப் பேசுவதோ, தூங்கவோ, பொருட்களை உண்ணுதலோ கண்டிப்பாகச் செய்தல் கூடாது.

ஒவ்வொரு ஜெனாகும் அறிந்து கொள்ளவேண்டிய மந்திரங்களில் சில:

சத்தாரி மங்களம்

அரகந்தா மங்களம்

சித்தா மங்களம்
சாஹு மங்களம்
கேவலி பண்ணத்தோ தம்மோ மங்களம்.
சத்தாரி லோகோத்தமா

அரகந்தா லோகோத்தமா
சித்தா லோகோத்தமா
சாஹு லோகோத்தமா
கேவலி பண்ணத்தோ தம்மோலோகோத்தமா.

சத்தாரி சரணம் பவஜ்ஜாயி
அரகந்தா சரணம் பவஜ்ஜாயி
சித்தா சரணம் பவஜ்ஜாயி
சாஹு சரணம் பவஜ்ஜாயி
கேவலி பண்ணத்தோ தம்மோசரணம் பவஜ்ஜாயி

2. ஜிநகப்ரபாதம்

3. தீர்த்த வந்தனை

4. 'ஆதியாய் உலகியல்பை அளித்தாய்நீயே' எனும் ஜீவசம்
போதனைப்பாடல் போன்ற பிறதுதிகள்.

5. ஜீவக சிந்தாமணி, நிலகேசி, குளாமணி, யசோதர
காவியம் முதலான தமிழ் நூல்களில் காணப்படும், அருகரைப்
போற்றும் பாடல்கள்.

24 தீர்த்தங்கரர்கள்

1. ஸ்ரீ விருஷப, 2. ஸ்ரீ அஜித, 3 ஸ்ரீ சம்பவ, 4. ஸ்ரீ அபிநந்தன
5. ஸ்ரீ சுமதி, 6. ஸ்ரீ பத்மப்ரப, 7 ஸ்ரீ சுபார்ஸ்வ 8. ஸ்ரீ சந்திரப்ரப
9. ஸ்ரீ புஷ்பதந்த, 10. ஸ்ரீ சீதள, 11. ஸ்ரீ ஸ்ரேயாம்ச,
12. ஸ்ரீ வாகுபூஜ்ய, 13. ஸ்ரீ விமல, 14. ஸ்ரீ அனந்த, 15. ஸ்ரீ தர்ம
16. ஸ்ரீ சாந்தி, 17. ஸ்ரீ குந்த, 18. ஸ்ரீ அர, 19. ஸ்ரீ மல்லி,
20. ஸ்ரீ முனுஸ்வரத, 21. ஸ்ரீ நமி, 22. ஸ்ரீ நேமி, 23. ஸ்ரீ பார்ஸ்வ
24. ஸ்ரீ வர்த்தமான.

தீர்த்தங்கரை அறியும் வழி

நாம் ஜினூலயங்கள் பலவற்றிற்குச் செல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும்.
ஒவ்வொரு ஜினூலயத்திலும் ஒரு தீர்த்தங்கரரை மூலநாயகராக
வழிபடுவதை நாம் அறிவோம். மேலும் பல தீர்த்தங்கரர்களின்
படிமங்களையும் நாம் கண்டு வழிபடுகிறோம். இன்ன தீர்த்தங்கரர்
இவர் என ஒவ்வொருவரும் அறிந்துகொள்ள, தீர்த்தங்கரரின்
படிமத்திற்கு அடிப்பகுதியில் வாஞ்சனம் இருக்கும். எடுத்துக்

காட்டாக ஸ்ரீ விஷ்ணு தீர்த்தங்கரரின் படிமத்தின் பீடத்தில்
எருது இருக்கும். ஸ்ரீ சஜித தீர்த்தங்கரருக்கு யானைச்சினம்
இருக்கும் ஸ்ரீ வரீத்தமானருக்குச் சிங் ம். ஒவ்வொரு தீர்த்தங்கரத்
திருஉருவத்தைக் கண்டதும் அவருடைய உயரிய குணங்கள்,
அறவுரைகளை நாம் நினைவு கூறவேண்டும். இதுவே வணங்கும்
மரபாகும்.

ஜன தத்துவம்

கொடக்கக் காலத்தில் தனித்தனியாக உணவுதேடி
வாழ்ந்து வந்த, மனிதர்கள் பின்னர் குழுக்களாகச் சேர்ந்து
நிலையான வாழ்க்கையினைத் தொடங்கினர். இந்நிலையில்
உருவானதே குடும்பம், சுற்றம், சமூகம் ஊர் போன்ற
அமைப்புகள். இயல்பாகவே பகுத்தறிவு படைத்த மனிதன்
தன் எண்ண ஆற்றலைப் பயன்படுத்தியதின் விளைவாக அவனது
அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளான உணவு தேடுதல், உறை
விடம் அமைத்தல், உடை ஆகியவற்றிற்காக செலவிடப்பட்ட
நேரமும் திறனும் குறைக்கப்பட்டன. இதனால் மனிதன்
தன்னைச் சுற்றியுள்ள உயிரினங்கள் மற்றும் உயிரற்றப்
பொருள்களைப் பற்றிய சிந்தனையில் ஈடுபட்டான்.

தன்னைப் பற்றியும், தன்னைச் சுற்றியுள்ளவைகள் பற்றி
யும், அவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், இதற்கான காரணங்
கள் பற்றியும் தீவிரமாக சிந்தித்தான். தன்னுள் ஏற்படும்
மாற்றங்கள் பற்றி அறிய முயற்சித்தான். மேலும் சமூகமாக
வாழத்தொடங்கியதால் மனித இனம், தனிமனிதப் பண்பு
களால் இடையிடொடாமல், நிலைத்திருக்க நெறிமுறைகளையும்,
அறநெறிகளையும் வகுத்துக் கொள்ளத் தொடங்கினான். இந்
நிலையில் சமயங்களும் அவற்றின் தத்துவங்களும் தோன்றின.

பாரத சமயங்கள் அனைத்திற்கும் பொதுவான அடிப்படை
உண்டு. அவை மனித சமூகத்திற்குச் சமய நோக்கமும், அறநெறி
அடிப்படையும் வேண்டுமென விழைந்தன. மேலும் ஆன்மா
என்று ஒன்று உண்டு, -இது அழியா இயல்பினது. மனிதப்
பிறவி-சம்சார வாழ்க்கை-துன்பம் தருவது-இதில் திரும்பத்

திரும்பப் பிறப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும்—தவிர்க்க முடியும் என்ற அடிப்படைகளை ஒப்புக் கொள்கின்றன. ஆனால் இந் நோக்கத்தினைச் செயற்படுத்தக் காட்டும் வழிகளால் மதங்கள் வேறுபடுகின்றன.

ஜைனத்தின் அணுகு முறை அறிவியல் ரீதியானது. "இந்தெறி—ஜைனநெறி—வெற்றிவழி—என அழைக்கப்படுகிறது. இது குறிப்பிட்ட சமூகப்பெயர் அன்று, வெற்றி என்ற பண்புச்சொல் எவ்வளவு தொன்மையுடையதோ அவ்வளவு தொன்மையுடையவன் வெற்றியாளன்—ஜினன். ஜைன சமயம் தன்மய வெற்றிக்கான இயற்கை வழியாகும். எனவே தான் பௌத்தசமயம், சைவசமயம், வைணவ சமயங்களைப் போல் குறிப்பிட்ட ஒருவர் பெயரால் "இடபசமயம்" என்றோ "மகாவீரர்சமயம்" என்றோ வழங்கப்பெறாமல் "ஜைனம்" என்னும் பொதுப்பெயர் பெயரால் வழங்கப்படுகிறது. எனவே இஃது "பாரதியப் பொதுச் சமயமாகும்." எனவேதான் சாவகர்களை "இல்லறக்கீதர்களை" "உலக நோன்பிகள்" என்பர் அடியார்க்குநல்லார். நோற்கும் வீரதங்களை "அவனியின்விரதம்" என்பர்.

உலக வாழ்க்கையின் இயல்பினை—நிலையாமையினை எடுத்துக் காட்டி—அதில் காணப்படும் துன்பங்களுக்கும் துக்கங்களுக்கும் காரணம் கண்டு, இவற்றிலிருந்து விடுதலைப் பெறுவதற்கான வழிமுறைகளை வகுத்து தந்துப் பேரின்பப் பெருநிலை எய்த உதவுவதே தத்துவங்களின் நோக்கமாகும்.

தத்துவம் என்பதற்கு, "தத்தமக்குரிய சொருபங்களை என்றும் விடாமல் உடையவை" என்று பொருள் சொல்லப்படும். முக்காலத்திற்கும் பொதுவான நிலையானவற்றைப் பற்றிப் பேசுவதால் தத்துவம் எனப்படுகிறது. இதனால் மெய்ப்பொருள் என்றும் சுட்டப்படுகிறது இது பற்றிய அறிவே மெய்யறிவு ஆகும். இவற்றை விளக்கும் நூலை மெய்ந்நூல்.

"மெய்ப்பொருள் காட்டி உயர்கட்கு அரணாக்
துக்கங் கெடுப்பது நூல். — அருக்கலச் செப்பு

ஜைனம் தனித்து மற்ற தத்துவங்கள் இரு பெரும் குறைகளுக்கிட்படுத்தப்படுகின்றன. பொதுவாக "ற்ற சமயத் தத்துவங்கள் "உலகம் படைக்கப்பட்டது இதனைச் சர்வ வல்லமை படைத்த இறைவன் ஆட்டிவைக்கிறான்" என்று சொல்லு

கின்றன மேலும் பொருள்களை விவரிக்கும் பொழுது ஒரு நோக்கில்—கோணத்தில் (ஏகாந்தம்) மட்டும் விவரிக்கின்றன. இவ்விரு குறைகளும் ஜைன தத்துவத்திற்கு இல்லை.

உலகம் அனாதியானது. அது படைக்கப்பட்டதன்று. படைப்பாளன் என யாரும் கிடையாது. சிருஷ்டி எனும் படைப்புத் தத்துவம் அடிப்படை அற்றது. உலகத்திலுள்ள பொருள்கள் ஒரு நிலையில் திடரென தோற்றுவிக்கப்பட்டவை அல்ல. ஒரு நிலையில் முழுவதுமாக அழிக்கப்படுவதில்லை. இவ்வாறு ஜைனம் உலகம் பற்றிய கருத்தினைத் தெரிவிக்கிறது.

ஒரு பொருளைப்பற்றிய முழுமையான அறிவினைப் பெற வேண்டும் எனில் அப்பொருளினைப் பல்வேறு நிலைகளிலும், கோணங்களிலும், சூழல்களிலும் கூர்ந்து நோக்கி விளக்கவேண்டும் என ஜைனம் தெரிவிக்கிறது. இதனை அனேகாந்த தத்துவம், சியாத்வாதம் எனக் குறிப்பர். மற்ற சமயத்தினர் ஒன்றினை ஒரு நோக்கில் மட்டும் விவரித்து அதுவே முழுமை விளக்கம் என்று முடித்து விடுகின்றனர். மேலும் இதனால் மாற்றுக் கருத்துகளுக்கு இடமில்லை என்பதுடன் மனக்கசப்புக்கு வழி ஏற்படுகிறது.

எந்த ஒரு நிலையிலும் ஒரு விவரிப்பு முழுமையாக சரியானதாகவோ—தவறாகவோ அமையாது. இயற்கையில் உள்ளவைகள் ஒவ்வொன்றும் மற்றவைகளுடன் உறவுடையவைகளாக இருப்பதுடன், அவற்றுடன் உடன் விளைவு புரித்தோ, புரியாமலோ மாற்றங்கள் நிகழக் காரணமாகின்றன. மேலும் பொருள்கள் ஒவ்வொன்றும் அவற்றின் அடிப்படை அமைப்பிலும், வெளித்தோற்றத்திலும் மாறுபடுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, நீரினை எடுத்துக்கொள்ளலாம். வெளித்தோற்றத்திற்கு நீரவமாக இருக்கும் நீர் அடிப்படை அமைப்பில் காற்று ஆகும். ஆக்ஸிஜன், கார்பன்டை ஆகிய இருவகை காற்றுகளும் குறிப்பிட்ட அளவில் கலப்பதால் நீர் உண்டாகிறது.

உலகிலுள்ள மெய்ப்பொருள்கள் தோன்றுதல், கெடுதல், நிலைத்தல் ஆகிய முக்கூட்டுத் தன்மையன என்பது ஜைனதத்துவத்தின் அடிப்படையாகும். ஒவ்வொரு பொருளும் தமக்கே சரித்தான குணங்களையும், இயற்கையுடன் பொருந்தி நின்று மூதல் அடையும் தன்மையும் (பரியாயம்) கொண்டு உள்ளது. பொருள்களின் இயல்புகள் நிலைத்தும் அவற்றின் பரியாயங்கள்

வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றன. இங்கே நிலைத்தலும் வேறுபடுதலும் ஒரே பொருளில் நிகழ்வதை அறிகிறோம். தங்கம் தனது வண்ணத்தாலும், அடர்த்தியினாலும் நிலைத்தும் அவ்வப்பொழுது செய்யப்படும் அணிகலன்களைப் பொறுத்து உருவத்தினால் மாறுகிறது.

ஜைனதத்துவம் இவ்வுலகத்தில் காணப்படும் பொருள்கள் மெய்யானவை என்று சுட்டும், இவை திரவியங்கள் எனப்படும். இவற்றின் எண்ணிக்கை ஆறு ஆகும். இவை ஜீவத்திரவியம் அஜீவத்திரவியம் என இருவகைப்படும் என்பர்.

ஜீவத்திரவியம் : இது ஆன்மா, உயிர் எனவும் அழைக்கப் பெறும். உயிர்கள் எண்ணிக்கையற்றவை. சேதன தன்மையது (அறியும் தன்மையது, அறிவுடையது) உயிரும் ஒருவகையான பொருளே. மற்றத் திரவியங்கள் போன்று அழியா இயல்புடையது.

பொறிசள், சக்தி, ஆயுள், மூச்சு, அறிவுடைமை ஆகியவற்றுடன் முக்காலத்தும் உள்ளது சம்சார ஜீவனாகும். இவற்றுள் அறிவுடைமை இயல்பான முக்கிய பண்பாகும்.

ஜீவன், ஜீவித்தல், உபயோகம், உருவமின்மை, கர்த்தாவாதல், உடலின் அளவில் இருத்தல், பயன்றுகர்த்தல், சம்சாரத்தில் இருத்தல், சித்த இயல்படைதல், மேல் நோக்கி எழுதல் ஆகிய குணதலப் பண்புகளைக் கொண்டு இருக்கும்.

ஜீவன்கள், சம்சார ஜீவன்கள்—முக்தி ஜீவன்கள் என இருவகையாகப் பிரித்தறியப்படுகின்றன.

சம்சார ஜீவன்கள் வினைகளால் கட்டுண்ட ஜீவன்களாகும் இவை மீண்டும் மீண்டும் பிறவிச் சுழலில் சிக்கி, மவித, தேவ விவங்கு, நரககதிகளில் பிறக்கின்றன. மிக மிக நுண்ணிய வினைத்துகள் (கர்ம அணுக்கள்)களால் சூழப்பட்டிருப்பது சம்சார ஜீவனாகும். இஃனல் ஜீவனின் இயல்பான டன்புகள் மாசுற்று பேதப்படுகின்றன. நான்கு கதிகளில் மவித கதியில் மட்டுமே இந்த மாசுகளையப்பட்டு ஆன்மா விடுதலை பெறமுடியும்.

சம்சார ஜீவன்கள், நிலை உயிர்கள் (ஸ்தாவர), இயங்குயிரிகள் (த்ரஸ) என இருவகைப்படும். இவை மேலும்

பெற்றுள்ள அறிவுகளின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் ஓர் அறிவின, ஈரறிவின, மூவறிவின, நாலறிவின, ஐயறிவின எனப் பகுக்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஐயறிவின மனம் உடையவை, மனம் அற்றவை என இருவகைப்படு, நிலை உயிர்கள் (தாவரங்கள்) தொடு உணர்வு மட்டும் உடையவை. இடம் விட்டு இடம் பெயராதவை.

முத்த ஜீவன்கள் வினைகளின் கட்டிலிருந்து விடுதலைப் பெற்றவை. உலகத்தில் உச்சியிலுள்ள "சித்தசீலா" எனுமிடத்தில் உறையவை. மறுபடியும் நான்கு கதிகளில் பிறக்காதவை. இதுவே சமயங்களின் முடிந்த முடிபாகும். முத்த ஜீவன்கள் சுத்த ஜீவன்கள். எவ்வித களங்கமும் - வினை மாசும் - அற்றவை. இந்நிலையில் ஜீவன் ஒப்பிலா நான்கு குணங்களைப் பெறுகின்றன. (அனந்த தரிசனம், அனந்த ஞானம், அனந்த வீர்யம், அனந்த கருமம்).

அஜீவத் தீவியங்கள்

உயிரற்றப் பொருள்கள் 5 வகைகளாகப் பிரித்தறியப்படுகின்றன 1) புத்கலம் 2) தருமம் 3) அதருமம் 4) ஆகாயம் 5) காலம். இவற்றுள் காலம் தவிர்த்து மற்றவை இடப்பரப்பு (பிரதேசம்) உடையவை.

புத்கலம் : உருவம், வண்ணம், சுவை, வாசனை, தொடு உணர்வு ஆகிய ஐம்பொறிகளுக்குத் தோன்றும் பண்புக்களைக் கொண்ட பொருள் புத்கலம். கர்ம அணுக்களும் இதன்பாற்படும். இருப்பினும் அது மிக நுண்ணியது ஆனபடியால் புலப்படுவதில்லை.

தருமம் : ஜீவன் புத்கலம் ஆகியவை ஓரிடம் விட்டுப் பெயர்ந்து செவ்வதற்கு உதவுகிறது. நீரில் வாழும் மீன் நீந்துவதற்கு நீர் எவ்வாறு உதவுகிறதோ அதுபோன்று தருமத்திரவியம் மற்ற பொருள்களின் இயக்கத்திற்கு உதவுகிறது. இன்றைய அறிவியலார் கூறும் 'ஈதர்' (Ether) க்குச் சமம் எனலாம். இடம் பெயரா பொருள்களைப் பெயரும்படி இது செய்வதில்லை.

அதருமம் : ஓரிடத்தில் தங்கும் ஜீவன், புத்கலங்களுக்கு தங்க உதவுவது அதருமத்திரவியமாகும். இது சென்று கொண்டிருப்பவைகளைத் தடுத்து நிறுத்தாது. இதனைப் புவி ஈர்ப்பு விசைக்குச் சமம் என்பர்.

ஆகாயம் : ஜீவ, அஜீவத் திரவியங்களுக்கு இருக்க இடம் தரத்தக்கது ஆகாயமாகும். இது லோக ஆகாயம், அலோக ஆகாயம் என இருவகையாகப் பிரித்தறியப்படுகிறது. மற்ற பொருள்களுடன் கூடிய பகுதி லோக ஆகாயம் எனப்படும்.

மேற்குறிப்பிட்ட ஐந்து பொருள்களும் (ஜீவ, அஜீவ, தருமம், அதருமம், ஆகாயம்) குறிப்பிட்ட இடப்பரப்பை அடைத்துக் கொள்பவைகளாகும். எனவே இவற்றை அஸ்தி காயங்கள் (அஸ்தி = நிலைத்தவை - காயம் = இடப்பரப்பு உடையது) என்பர்.

காலம் : பொருள்களில் மாற்றங்கள் உண்டாவதற்கு உதவுவதும், அம்மாற்றங்களை அறிவதற்கும் உதவியாக இருப்பது காலம் ஆகும். இது இருவகை ஆகும். 1. வியவஹார (நடைமுறை) காலம் (2) நிச்சயகாலம். முதல் வகையினது மாறுதல், செயல், ஒப்பீடு ஆகியவற்றினால் அறியப்படும். தாமாகவே மாறுதல் அடையும் ஜீவன் முதலான திரவியங்களின் மாறுதலுக்கு உதவியாக இருத்தலை "வர்த்தன" என்பர். இதனை உடையது நிச்சய காலம் ஆகும்.

காலத்தினையும் சேர்த்து ஆறு திரவியங்கள் (ஷட் திரவியங்கள்) என விவரிக்கப்படும்.

உலகத்துப் பொருள்களை ஜீவ—அஜீவத் திரவியங்களாகப் பிரித்துக் காண்பது மட்டுமின்றி இவ்விரண்டும் இணைந்து கிரியைப் புரிவதால் ஏற்படும் நிகழ்ச்சிகளையும் விளக்குவது ஜைன தத்துவமாகும்.

உயிரும் புத்தகலமும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புற்றுச் சக்தியினைச் சேர்க்கின்றன. இதுவே பிறப்பு, மூப்பு, இறப்பு ஆகியவைகளைத் தோற்றுவிக்கிறது. இவ்வாறு இணைவதைத் தடுத்து—சேர்க்கப்பட்ட—சக்தி அழிக்கப்படுமேயாயின் ஆன்ம விடுதலை கிடைக்கும் இதன் அடிப்படையில் பார்த்தால்,

1. உயிர்—ஆன்மா—உண்டு
2. உயிரற்றவை—புத்தகலம்—உண்டு
3. இவ்விரண்டும் தொடர்பு கொள்கின்றன.
4. இத்தொடர்பு ஆற்றலைத் தடுகிறது.
5. இத்தொடர்பைத் தடுக்க முடியும்.

6. இதனால் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி விடமுடியும்.

7. விடுதலை எய்த முடியும்
என்பவைப் பெறப்படுகின்றன.

இவற்றையே ஜைனம் ஏழு தத்துவங்களாகக் காட்டுகிறது
இவை முறையே 1. ஜீவன் 2. புற்கலம் 3. ஆஸ்ரவம்
4. பந்தம் 5. சம்வரம், 6. நிர்ஜரை 7. மோட்சம் ஆகும்.

இவற்றுள் முதல் இரு தத்துவங்கள் பற்றிய விளக்கத்தினை
முன்னரே பார்த்தோம், இனி மற்றத் தத்துவங்கள் பற்றி அறி
வோம்.

ஆஸ்ரவம் (ஊற்று) உயிருடன் வினைத்துகள் கள் கலக்க நு
வதை ஆஸ்ரவம்—ஊற்று என்பர். இதற்குக் காரணமாக இருப்
பது யோகம் எனப்படும் செய்கை. இது மனம், மெய், வாய்
ஆகியவற்றினால் நிகழ்கிறது. யோகமே ஊற்றுக்கான வாயிலாக
உள்ளது. இவ்வாறு உயிரைப்பற்ற உடலினுள்ள நுழைந்த கர்ம
அணுக்கள்-வினைத்துகள்-மிக மிக நுண்ணியவை. எனவே
அவை நம் புலன்களுக்குப் புலப்படாது.

பந்தம்: (கட்டு) உயிரினை அடைந்த கர்மப் பொருள் அத்
துடன் கலப்பது பந்தம் எனப்படுகிறது. யோகத்தினால் ஈர்க்கப்
பட்டக் கர்மப்பொருள் உயிருடன் சேர்வதால் இரண்டின் பண்
புகளும் முழுமையாக கெடுவதில்லை. உள்ளே நுழைந்த கர்மப்
பொருளின் அளவு, குணங்களைப் பொறுத்து உயிரின் இயல்பு
பாதிக்கப்படுகிறது. பந்தத்திற்கு காரணமாக இருப்பவை;
மிதயாதர்சனம், வரதமின்மை, கவனமின்மை, கஷாயம், யோகம்.

பந்தங்கள் நான்கு வகைகளாகப் பிரித்தறியப்படுகின்றன :
பிரகிருதிபந்தம், ஸ்திதிபந்தம், அனுபாகபந்தம், பிரதேச பந்தம்.

சம்வரம்: (செறிப்பு) கர்மங்கள் ஜீவனைச் சேராமல். இருக்க
அவை வரும் வாயில்களைத் தடுத்தல் சம்வரம் ஆகும். ஆஸ்ரவத்
திற்குக் காரணமானவைகளைக் கட்டுப் படுத்தித் தயிர்த்தால்
வினைகள் உயிருடன் கலப்பதைத் தடுக்கலாம்.

நிர்ஜரை: (உதிர்ப்பு) முன்னரே உயிருடன் கலந்த கர்மத்தைத்
ஒழிப்பது நிர்ஜரை ஆகும். கர்மப் புக்கலங்கள் கால அளவு

முடிந்தோ அல்லது தபத்தினாலோ விலகுதல் உதிர்ப்பு ஆகும். தானாகவே கர்ம புத்தகங்கள் விலகுதல் சவிபாக நிர்ஐரை எனவும், தவம், தியானம் முதலிய மனித முயற்சியால் விலகுதல் அவிபாக நிர்ஐரை எனவும் சொல்லப்படுகின்றன.

மோட்சம்: (விடுபேறு) கர்மங்கள் விலகி விடுதலைப் பெறுதல் மோட்சமாகும். “சம்வரையுடன் கூடியவன் நிர்ஐரை மூலமாக எல்லா கர்மங்களையும் கெடுத்து வேதநீயம், நாமம், கோத்ரம், ஆயுள் ஆகிய கர்மங்களிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு இவ்வுலகினை விட்டு விலகுகிறான். இதுவே மோட்சமாகும்” இதனையே விடுபேறு-வீடடைதல்-கைவல்யம்-நிர்வாணம்-முக்தி-ஆன்மவிடுதலை-விட்டுலகு-திருப்பேருலகம் என இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன.

நல்லது கெட்டது ஆகிய எண்ணங்களுடன் கூடிய ஆன்மாக்கள் புண்யபாப ஆன்மாக்கள் ஆகின்றன. கசுத்தினைத் தரும் சதாவேதநீயம், சுபஆயுள், சு கோத்ரம், சுபநாமம் ஆகியவை புண்ய கர்மங்கள் ஆகின்றன. இவற்றிற்கு எதிரான அசதா வேதநீயம், அசுப ஆயுள், அசுப கோத்ரம், அசுப நாமம் ஆகியவை பாப கர்மங்களாகின்றன. இவை பொதுவாக பந்தத்துடன் சொல்லப்படும். இருப்பினும் புண்யம், பாபம் எனத் தனித்தும் சொல்லப்பட்டு—ஏழு தத்துவங்களுடன் சேர்த்து ஒன்பது பதார்த்தங்கள் எனவும் குறிக்கப்படும்.

ஐஜனசமயத்தின் தொன்மைச் சிறப்பு

ஐஜன சமயம், இன்ன காலத்தில்தான் தோன்றியது என இதுகாறும் வரலாற்று ரீதியாக அறுதியிட்டுக்கூற இயலாத அளவு தொன்மை வாய்ந்தது. நடுநிலையோடு நோக்கம் எவரும் ஐஜன சமயத்தின் தொன்மைச் சிறப்பை ஒப்புக் கொள்வர்.

ஐரோப்பியரின் இந்திய வரலாறு அலெக்சாண்டர் இந்தியப் படையெடுப்பிலிருந்தும் இந்தியாவின் மற்றொரு வரலாறு ஆரியர்கள் இந்தியாவினுள் முதன் முதலாகக் கைபர் கணவாய் வழியே வந்ததிலிருந்தும் கண்கொடுப்படுகிறது. இதற்கு முற்பட்ட காலத்திய மக்களின் நாகரிகத்தையும் அம்மக்களில் தலைசிறந்து விளங்கிய பெரியோர்கள் பற்றியும் அக்காலத்திய அரிய நிகழ்ச்சிகளையும் வரலாற்றுக்கு முற்பட்டதென ஒதுக்கும் நிலை தற்காலத்தில் மாறி உண்மையைப் பல்வேறு சான்றுகள் மூலம் கண்டு தெளிகின்றனர் முற்போக்குக் கருத்துகளைக் கொண்ட ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள்.

பிற சமயங்களின் பழமையான நூல்களில்-அயல் நாட்டி
னரின் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளில்-தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிகளில்
ஜைனசமயத்தின் தொன்மைக்கான சான்றுகள் மலிந்து கிடக்
கின்றன.

இந்துக்களின் ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வவேதங்கள் பழமை
யானவையாகும். இவற்றில் ரிக்வேதம் மிகவும் பழமைவாய்ந்த
தாகும். இவ்வேதங்களிலேயே அருகன், விருஷபர், நேமி ஆகிய
பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டு வாழ்த்தப்படுகின்றன. இதுமட்டு
மில்லாமல். "இடபதேவர்க்கும் யசஸ்வதிக்கும் பிறந்தவன் பரத
சக்ரவர்த்தி. இவன் இமவான் பர்வதத்திற்குத் தெற்கேயுள்ள
மகா பரதேஷத்ரத்தை ஆட்சி புரிந்தானாதலால், "பரதசண்டம்
எனப்பெயராயிற்று." என அக்னிபுராணம் கூறுகிறது.

இதேபோன்ற குறிப்பு நாரத புராணத்திலும் உள்ளது.
வழக்கமாகக் கூறப்படும் பத்து அவதாரங்களுக்கு முன்னர்
விஷ்ணு, இடபதேவராக அவதாரஞ் செய்தார் என பாகவத
புராணத்தில் குறிப்பிடுகிறது. ஸ்கந்த புராணத்திலும் அரிட்ட
நேமியின் குறிப்பு காணப்படுகிறது.

இவைபோன்றே, பௌத்த சமயத்தவரின் சிறப்பு வாய்ந்ததும்
பழமையானதுமான தம்மபதம், சதசாத்திரம், நியாயபிந்து
ஆகிய நூல்கள் இடபதேவரே முதல் ஜைன தீர்த்தங்கரர் எனக்
குறிப்பிடுகின்றன. இன்னும் ஏராளமான சான்றுகள் பிறசமயங்
களின் பழமையான நூல்களிற் காணக்கிடக்கின்றன.

மேலை நாட்டு அறிஞர்களும் கீழ்த்திசை வல்லுநர்களும்,
(மாக்ஸ்முல்லர், ப்யூகளர், ஜெகோபி, ஒல்டன்பெர்க்,
பண்டார்தர், ஜெயஸ்வால், வித்யாலங்கார் மற்றும் பல அறிஞர்
கள்) தனக்கே உரித்தான, சுயமான கொள்கைகளைக்கொண்ட
மிகத் தொன்மையானது ஜைனசமயம் என, உறுதிபடக் கூறி
யுள்ளனர்.

உலக நாகரிகங்களில் மிகப் பழமை வாய்ந்த ஒன்றெனக்
கருதப்படும் சிந்துவெளி நாகரிகம் ஜைன சமயத்தின் தொன்மை
யைப் பாரிலுள்ளோர் அனைவருக்கும் பறைசாற்றுகிறது
மொஹஞ்சதாரோ மற்றும் ஹாரப்பாவில் காணப்படும் நாகரிகம்
கிறித்துவுக்கு 3000 ஆண்டுகள் முற்பட்டதாகும். இவ்விடங்களில்
விருந்து அகழ்த்தெடுக்கப்பட்ட, நிர்வாணமாக யோகநிலையில்
நிற்கும் உருவங்களும் எருதுசிவ்னம் பொறித்த முத்திரைகளும்
ஜைனசமயம் சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் அடிப்படையாகத்
திகழ்ந்தது என அறிவிக்கின்றன.

பேராசிரியர் பிராணநாத வித்யாலங்காரரின் கூற்றுப்படி ஒரு முக்திரையில் (எண். 449) ஜிணேஸ்வரா எனப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவையெல்லாம் மெலும் ஜைனசமயத்தின் தொன்மையைக்காட்டும் பல சான்றுகள் சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் உள்ளன.

(Mohanjodara Antiquities and Jainism-Jaina Antiquiry, xiv. i. p. 1-7)

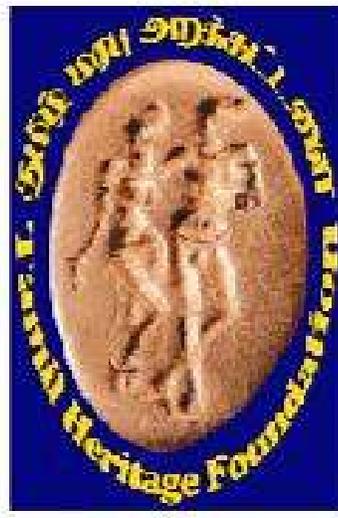
குஜராத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டச் செப்பேட்டுப் பட்டயம் ஒன்று பாபிலோனிய அரசர் நெபுகட்நேசர் (கி. மு. 1140) நேமி நாதருக்கு ஆலயமெழுப்பி மாவியமளித்தார் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது.

இவ்வாறு பல்வேறு வகையானும் ஜைனத்தின் தொன்மையை அறியலாம். பிற சான்றுகள் விரிவஞ்சி இங்கு எடுத்துக் கூறப்படவில்லை. ஜைன சமயம் பல்வேறு காலகட்டங்களில் வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டுவந்துள்ளது. ஜைனசமயம் அறவழி, வெற்றிவழி, வெற்றிமார்க்கம் எனவுமே பழங்காலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது. சிந்துவெளிநாகரிகக்காலத்தில் இடபதேவர் வழிபாட்டு முறைமை எனவும், வேதகாலத்தில் விரதத்தோர், கொல்லா அறத்தோர் எனவும், உபநிஷத காலத்தில் அருகநெறி ஆன்மநெறி, எனவும், பௌத்தர்கள் காலத்தில் நிர்கந்தர் வழி, எனவும், ஸ்யாத்வாத நெறி எனவும், இந்திய-கிரேக்க காலத்தில் ஸ்ரமணநெறி எனவும், ஜைனசமயம் குறிப்பிடப்பட்டது.

ஜைனம் தனிப்பட்ட ஒருமனிதருக்கோ, ஒரு இனத்திற்கோ, ஒரு மொழியினருக்கோ, ஒரு சமுதாயத்திற்கு மட்டுமோ உரிய ஒன்றல்ல. உயிரினங்களிடையே அன்பும், சகோதரத்துவமும் நிலவ கொல்லாமை எனும் அற்புத அமிர்தத்தை வழங்கும் ஜைனம் மனித முழுதுக்கும் உரிய மிகப்பழமை வாய்ந்த சமயம் என்பதில் ஐயமுண்டோ?

பார்வை நல் பட்டியல்

1. "ஜைன தத்துவமும் பஞ்ச பரமேஷ்டிகளும்,"
—பேரா. ஜெ. ஸ்ரீசந்திரன்
2. "அருங்கலச் செப்பு" — ஜைன இளைஞர் மன்றம்,
3. "மேருமந்திர புராணம்"—(பாடல்கள் 69-107)
4. "The Religion of Ahimsa"—Prof. A. Chakravarthy nainar.
5. "Namaskara Mahaa mantra"—Jain youth Forum.
6. "சமணமும் தமிழும்"—சீனி. வேங்கடசாமி,
7. ஸ்ரீபுராணம்—தமிழாக்கம் பேரா. ஜெ. ஸ்ரீசந்திரன்.

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொற்கள் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை